

Верковичъ споменува село *Чочиларъ* отъ голѣмата конярска сарж-
гъольска група, което въ началото на сегашното столѣтие имало
200 кѫщи, а къмъ началото на втората му половина броило едва-
мъ 38 кѫщи съ 158 жители. Имало е 4 джамии, отъ които 3 запу-
стѣли.¹⁾ Много често въ Македония се срѣщатъ турски гробища
и останки отъ джамии, а селата до тѣхъ запустѣли. Такива сѫ
напр. пространните гробища до брѣга на Дойранското Езеро.²⁾ Въ
Кумановско наблизу до стационното село Табановче стърчи полу-
развалена джамия съ останки отъ гробища. Сега въ селото нѣма
никакъвъ турчинъ, а въ минало врѣме то било населено само съ
турци.³⁾ Край село Бучино (Горно-Джумайско) има турски гробища
съ теке и дори до сега една отъ селските махали се назова „турска“,
а въ селото отдавна е изчезнала турскиятъ елементъ.⁴⁾

Третя важна причина за намаление на турското население
сѫ били постоянните войни, които турската държава е водила съ
всички околнни народи прѣзъ цѣлото врѣме на сѫществуваньето си
въ Европа. Тия войни сѫ поглъщали голѣма част отъ цвѣта на
турското население и откакъ намалѣли прѣселванията отъ Мала
Азия, не е имало съ какво да се дотъкмява губата.

Много явъръ примѣръ за намаляванье на турцитѣ имаме въ
гр. Солунъ, дѣто турските улици сѫ намалѣли съ повече отъ че-
твѣртина. Цѣлата Митхадъ-Пашова Махала, която просича горната
частъ на града отъ източния до западния му край, е била чисто
турска до прѣди 40 год., а сега почти третина отъ нея не е турска.
Подобно явление се отбѣлѣзва въ много турски градове. Въ окол-
ността на Куманово срѣщаме нѣколко села съ турски и български
имена, каквито сѫ *Чаузи Къой* — *Клечевци*, *Али Факли* — *Скач-
ковци*, *Баракли* — *Проевци*, *Аскъсъ Лили* — *Шупли Каменъ*. Въ
тѣхъ е имало прѣди врѣме турци, сега нѣма. Прилѣпските села
Голъмо Коняри и *Малко Коняри* прѣди врѣме сѫ били само турски,
сега турското имѣ население се замѣнява съ българско. Голъмо
Коняри до прѣди 30 год. е броило 20 турски кѫщи, сега има
7—8, и тѣ постоянно гинатъ. Такива бивши турски села съ турски
имена, вече обѣлгарени, се срѣщатъ на много още място.

За намаляваньето на турското население въ Македония имаме
и свидѣтелства отъ турските статистики, които при всичката си

¹⁾ Верковичъ, Топогр.-Этн. очеркъ Македонії, 158.

²⁾ *** Велиденска расходка по Поленинско, Сб.М. IX., 670.

³⁾ Материали, 556.

⁴⁾ В. „Вѣсти“, год. IX. бр. 51.